

W i r t t ä,

Ensimmäinen:

Ne Linna oli Idäissell' Maall' 2c.

Weisatan kuin:

Det ligger ett Slott i Österrik 2c.

Toinen:

Rijttett' ole minun H&Kran 2c.

Weisatan kuin:

Lofwad ware Allsmåktige GUD 2c.

LUNDA. 1828.

Prändäty J. C. Frenczellin ja Pojan tykönä.

Ur' linna oli Idäissell' Maall Se oli niin kau-
nut ylösrakett Hopial', kullall' kallill' kullall' Ja
kallill' Kiwill' ylösmuuratt.

2. Siell' sisäll' oli yr' nuori Försti Fangitt'
juur hengen jälken, Wijskymmend' syldämaan
alla, juur maan alla, Matoin ja härmetten kessell.

3. Hänen Isäns Rosenborist, Sen Tornin tygö
tuli. Ah! minun Poikan! rakas Poikan! Woi!
minun Poikan, Ruins olet fangittu kowin.

4. Ah! minun Isän, rakas Isän, Fangendes
olen kowas, Wijskymmend' syldämaan alla, juur
maan alla, Waiwas ja ahdistures.

5. Isä meni Kunningan etten, Ja langeis pos-
willens maahan: Armollinen minun Herr' kuule
kerran Mir' Poikan on fangittu kowin.

6. Sanon finull, sanon totta: Mun Lyytärän
Händä tahto; Waan ei se oli niin: Sill' Hän
on kiin Tornis pimiäs sfin, Jost pitä Hänen
mistaman hengens.

7. Armollinen minun Herran! Laske se fangi
irral, Wijskymmeud' tuhat' kulda penningit,
kulda penningit: Aman weren pisaran edest.

8. Ei autta kulda penningit, Kuoleman Häneu kummingin pitä, Hänen kaulasans on kulda käädyt, Sentähden Hänen kuoleman pitä.

9. Jos kaulas on kulda käädyt, Ei Hän niit warastanut; Waan yr' kaunis näiškäinen on andanut, Kihlan ja rakauden merkix.

10. Kuin näiškyy sen kuulli ja ymmärxi, Ett Fangi mestattawan piti: Lähett' silkis, liehuwaisen, juur punaisen: Hänen Hengens lähtemisen merkix.

11. Breiwin kirjott' tällä tawall: Ennen kuins Henges annat, Kaš' ensist ymbäri mailman, juur awarald, Kaš' ylös myös linnan pälle.

12. Kuin sinä nukut, Niin minä hukun; Teh-Fäm tai liitto yhteen. Linnan sytytän, walkian wiritän, näin erikäm yhdes mailmasta.

13. Sielun Isä Jumal forjatkon Taiwan Waldakundaan, Koston andakon Käteen kandakon, Jumala yhäld', Sill kuin ei meit yhteen suonut.

14. Sitt otettiin Fangi ulos tornist, Annettiin Hänell Sakramenti: Hän huusi Christuren tygö, ylös Taiwaseen: Nyt pitä minun kuolleman.

15. Sitt hän wietin kedon päälle, Hänen piti astuman trapuill, Silloin hän mestarill saneli, ja aneli; Ann' wähan wiel elä saada.

16. Mestari sanoi: ei nyt enä; Sinä tahdot minun nyt pettä; Anna tänne Sinun silkis ja Kartekis, Joll filmäs sidon kiini.

17. Ula sido wiel filmiäni, Ann' mailmaa kerta kaxon; En ikänens enä, Minä tain erän peräst, Kaunill filmillän mailmaa kaxell.

18. Hänen Isäns seiso! kedon pääll, Ja itki katterast kyllä; Rakas Poikan! Ah! minun Poi-

kan! woi! minun Poikan! Sun kuolemas tahdon
kosta.

19. Ah! minun Isän! rakas Isän! Älä tätä
kuolemata kosta, Wiatoin kuolla, wahingor ja
murhar', Jumala is' Wereni kosta.

20. Embä sure nuorta ikän, Eng mailman
kauneutta, Waan minä suuren mun Näjhykäistän
ihanaistan, Kuing katkerast suree perään.

21. Tai nuori Försti hajotti silkkins, Liehumaan
tuulen wäkeen: Se oli merkki Neisyyell' juur wij-
meiseld'; Sytytt' Linnan, josa ylöspaloi.

22. Tällä nuota yhdell hetkäll kari Nuorukaiska-
huckui; Neisyy paloi, Försti hirtettin, ja ripustet-
tin, Neisen rakauden tähdän.

23. Kosta kolmas päivä fului, Tuli Engeli
Laiwaast alas: Ja käski Ruumin maahan otta
juur kohta, Laicf Raupungin kadotettan.

24. Sitte tuli kosto suuri, maretin kuolema
tämä: ja kedon pääll maahan lyötijn ja tapettiin
Ihmistä kuusi sataa.

25. Oypikat tästä jokainen Ettei kahta hywä
mielist' Yhdestä hajot' alas wajot' ja pois eroit',
Heidän tahtoans wastan.

26. Se ihminen wimmattu, Joka näin pahast'
tekee; Jumalast ulos sysätty ja hyljätty, Ellei
hän kadu sitä.

27. Se on kaikill kyll tiettäwä, Kuka tain
Wirren tehnyt: Yri kaunis Neisyykäinen, ihana-
nen. Siin linnas kuin Hän paloi.

Rijtet ole minun HERRAN! Ja hyvästi siunattu Poikas! Tahdon nyt weisaata kerran, ja aina joka paikas.

2. Miehest pyhäst ja Piikaisest Tämä wirsi on tehty, Sankt Yrjänäst' yhdest Niddarist' Jong tunnusmerkki on nähty.

3. Nyt ja ainian kuulkaat kaikki, Herrasta Yrjänästä: Kapadoçian tygö tuli lohikärme wedestä.

4. Se kaupungion saugen suuri, Usui myös Kuningas siellä; Lohikärme makais läsnä muuri, Tahdoi kaupungin ylösniellä.

5. Se peto niin paha ja ahne oli, Joka päiwä hän elatust tahdoi, Ihmist, eläind', kuin monda kuoli, Ja perät' pois olla mahdoit.

6. Jos ei hän saanut joka päiwä ja yö, Elatust wahwast juuri Niin káwi koht Kaupungin tygö, Hengens puhals ylise muuriin.

7. Kuin hän hengens puhals muurin, Tunsit ne kuin olit sijáll', Jokainen kuoliar kohta tuli, Oli ruumit kaduill' ja teill'.

8. Kuningas sanoi: neuwo toinen Pidettämän tás pitä, Petto wastan ja ihmisi, Et, elon nautit saisim.

9. Pitäkämme wuoro myöden Yr lapsi joka talost, Päiwäxi pedolle syödá; Sitt saamme elä ja-lost.

10. Borgarit pidit kohta kästyn, Kuin Kuningald' sanottu oli, Edeskäydä täydyi, ei säästää Yr; joka taloist pois tuli.

11. Koska jokaiseld' tullut oli Genjulman karme-
meen ruar', Niin Kuningan Tyttären wuoro tuli,
Ulosmennä pedon teuray.

12. Kuningas taris puolen Kiskians Tyttären
wapauden tähdän; Borgarit sanoit: emme tahdo
niin, Syötin meidängin lapsen nähdän.

13. Herra! jollette anna edes, Me sanom toti-
sest juuri, Sill hätä on meidän käsiam: Me
hyönnä maahan teidän muurin.

14. Kuningas tuli murhelliges', lapsensa tilan
tähdän, Itki hartast', käski hänen mennä Sanall
surullisell sängen:

15. Käy nyt enes Neisy minun, Sun pitä lo-
hikärmen ruar', Ajattellin Kuningan Pojall sinun,
Ja ei petojen teuray.

16. Neisy murhes käsil postell' Itki katkerast
kyllä West juori silmist alas postil. Ah! kurja yl-
kä olet.

17. Neisy parhaat waattet päällens puki Ja
itki katkerast kyllä, Cariga sylis, kijtti ja luti,
Wuodattain khyneletä,

18. Jaäkät hywäst Herra Saarin! Jaäkä hy-
wäst Christitye kaikci, Tähän ast' on must' pidett'
waari, Nyt pitä edeskäymän ratti.

19. Tuli nyt kankan Herra Jesu Christ! Tule
minua auttamaan, Tunnustan syndyses' isen wiisist,
Tule sieluni wapahtamaan.

20. Neisy lähtä suurell surull' Sijt' Linnast
kaikkein nähdän Jotk' olit Kaupungin katuill' ja
teill', Hartast itki Neisen tähdän.

21. Neisy meni ulos kedon pääll, Ja kaheli
ymbärillens, Tuli Sankt Yrjänä ajain siel' Hän
karatti hewoistans.

22. Koska se Herra ajoi edes Kiilksis suitet joll
heivoistans käänsi, Harnistat kiils kuin Auringon
terä; Ei Neisy tundenut Händä.

23. Geiso hyvä Neisy minun! Mitäs itket
niin waihiast? Mikä liene ett muoton' on karwas?
Minä tahdon sun päästää waiwast.

24. Neisy sano juur waihiast, Herr Yrjä-
näta wastan: Kyhnelij wuodatan juur haitiast,
Ja händä siin' olemast haastoi:

25. Ajattat pois te nuori Mies! Paekkat ystä-
witten puolen; Tiedän todest ett hukun täs' ties',
Niin hywin minä yrin kuolen.

26. Jumalan awull minä tahdon Sinun hädä-
stä autta, Ja tänäpän sinull awun tuotta, Voi-
man ja konstin kautta.

27. Lohikärme wedest ylöstuli, Riddar ajoi händä
wastan; Pisti Miekän kitaan ett läpişe tuli, Cip'
enä Neisyt haastan.

28. Ei lindu lennä niin nopyasti, Kuin Hän
Miekans ulosweti, Joka Kullast', Hopiast' ja Kau-
dast' oli, Jolla Hän ihmeit teki.

29. O! Boiton Ruhtinas Jesu Christ', Eä
meitä kaikia autta, Pääst' meitä synnin sittehišt
Piinas ja kuolemas kautta.

30. Runnia olkon Isälle! Loppumatoin myös
Pojalle, Pyhäll Hengell sama tulkon, Ylistys
tanš' suurell woimall.

LOPPU.

